

finn og Bentes sølvbryllup den 31. juli 1990

mel.: Såd'n var det ikke i halvfemserne

En sang om Finn og Bente - og femogtyve år.
Om børn og liv og rejser - og om hvordan tiden går.
Om et vi holder af dem; om der's forskellighed -
vi driller lidt og siger, hvad de fleste ved:
Bente er kunstnerisk - et følsomt sind;
det er just ikke det, der plager Finn!
Han taler fransk og italiensk og meget andet.
Hun synger dansk og maler - sådan ligger landet.
Han søger Middelhavs-Fortunerne.
Hun søger dem, der risted' runerne.
Sammen er de alt
og til fest har kaldt
med taradabundix!

Nu skal de ud og cykle; det blir en herlig tur,
for cyklerne er bygget, så de passer der's figur.
Dog nægted' cykelsmeden at sætte ryglæn på,
så de ku' sole sig på cyklen, mens de lål
Så'n var det ikk' i Pyrenæerne,
de søgte skyggen under træerne.
Her skinner so-len tit på Bentes ryg i haven;
sært nok, så ram-mer den nu oft're Finn på maven!
Så'n er det nemlig i halvfemserne:
Han soler tit reminiscenserne!
Høngeskøjetur,
dejlig middagslur,
nu! taradabundix!

Dengang de kom fra Ålborg, var børnene lidt små,
men det gik hurtigt over, da de klippeøen så.
Og drengene fik kar'ster - og ih hvor var det sødt!
og foran badeværk'set voksed' køen stød:
Man vidste knap, hvis der var hvemserne,
så'n blir det ikke i halvfemserne.
Nu ka' de ba-de ud'n at tænke på de næste
og så om tirsdæ'n holde fri til fælles bedste.
Så'n blir det nemlig i halvfemserne:
Nu blir der tid til al' bekvemserne.
Bare **hun** og **han**,
I ka' tro de kan
få taradabundix!

Når Finn vil ud og feste, så siger Bente: "Åh,
jeg har så mange ting, jeg vil - behøver vi at gå?"
Men Finn slår ud med armen: "Selvfølg'lig skal vi med!"
Så plukker Bente blomster, og de ta'r af sted.
Så'n er det ikk' på ekskursionerne,
der skal man ikke spørge konerne.
Finn's kondition på rejserne er legendarisk,
og hans moral om morgenen er eksemplarisk.
(Så'n var det ikke her med drengene,
dem ku' man ikk' få ud af sengene).
Vil I ud at se?
Tag med Finn's tournée
på taradabumdæ!

Så blev hun konsulinde. Vi drilled ^{næsten} ~~Vikke~~ spor,
for stilen er en anden end fru Holms i "Matador".
En gang imellem kommer en fransk ambassadør,
og Finn må lave med - det har han prøvet før.
Så'n var det ikke midt i tresserne,
da stod vor mor for del'kateserne.
I mange timer blev hun tit i køk'net stå'nde,
nej, det var ik-ke sjovt at være hjemmegå'nde.
Det var hun ikke efter tresserne,
men tog dog tid til interesserne:
Bente Mangefold
ta'r af tiden told
til taradabumdæ!

At Bente hun var kunstner, det vidste vi vidst godt,
men tiden gik med meget andet, både stort og småt.
Hun kender hver en rose, de fleste er Bourbon.
(Hun kender mest til rød Bordeaux og Rouasillon!)
Hun fot'graferer med speciel teknik
og gi'r sig hen i Kaffe Passet-strik.
Og hvor hun sang i Finafore - en stjerneverole.
Hun gnubber løs på runer (bare de kø' holde).
Så var der forning her på Dams Hotel,
som slutted i New York - hun var der selv.
Og til Amsterdam,
altså uden ham
på taradabumdæ!

De fire børn er skønne. (Vi kender særlig én:
det ham, der står i vor familie med det ene ben).
Så kloge og så kønne - en arv fra mor og far,
men tænk nu rejser selv den yngste hjemmefra.
Men her blir stille i halvfemserne?
Nej, har vi alle på fornemserne.
I kom til ø-en som det friske pust langt vestfra.
Håber, I blir her, selv når Finn er gammel bedst'far!
Godt, at I er her, si'r vi alle tre.
Tæk skal I ha' fra os - og lykke te'.
Et er klippefast:
Vi står last og brast
til taradabumdæ!

TILLYKKE MED SØLVBRYLLOPPET:

VIVIAN - KARSTEN - MARIE